

та, в която се разгаряха най-жестоките битки между двамата съперници за ~~алеманската~~ ^{алеманската} корона. Сега Лудвиг с мъка възвръща страната си към първото ѝ благополучие. Да беше на негово място Хайнрих Распе, веднага щеше да почне старите борби, като минава в услуга ту на Фридрих, ту на папата. А Лудвиг дори се е скарал на райхстага във Франкфурт с архиепископа на Майнц, само за да бъде достатъчно верен на господаря си.

- Лудвиг е честна и пряма душа... - каза Иоан Асен - двамата с Елисавета са рядка двойка, тъй мъдри и ^{мъдри} ~~и~~ ^и ~~благочестиви~~ ^{благочестиви} едновременно.

- От думите на Ержи разбирам, че ~~се~~ ^{мъ} ~~се~~ готви да следва император Фридрих в новия кръстоносен поход... - въздъхна Анна. - Ако изобщо походът се състои през идната година, нали толкова пъти е отлаган вече... Дано Бог го запази. Иначе не знам какво би станало със сестра ми, ако, не дай Бог, някога остане на милостта на девера си и свекървата... - тя се прекръсти.

И изведнъж се отдръпна назад. Лицето ѝ доби загрижен и сериозен вид. Гласът ѝ прозвуча глухо и трепетливо.

- А ти? Взе ли вече решение?

Тя зачака изтръпнала думата, която щеше да отреди съдбата на Мария.

Иоан Асен скочи, сякаш някой го бе докоснал с горещо желязо. Отправи се към работната си маса, взе разгънатия договор, прочете го още веднъж, после отправи дълго взор към трепналата в сенки и блясъци заятрисана икона на Свети Димитър. Когато се обърна към жена си, лицето му бе съвсем бледо.

- ~~Взех~~ ^{ex} ~~взех~~ решение. Ще подпиша договора.

^{прихвана чистин, ала}
Анна ~~трепна~~ ^{трепна} не издаде разочарованието си.

- И ще дадеш Мария на тях хора?

Гърдите на царя се издигнаха в нечута въздишка. Гласът му прозвуча пресилено рязко.

- Да. Необходимо е.